

KONINKLIJKE
PRIJS VOOR VRIJE
SCHILDERKUNST

2023

ROYAL AWARD
FOR MODERN
PAINTING

De Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst is bedoeld om jonge, talentvolle in Nederland werkzame schilders aan te moedigen in hun werk als kunstenaar. De Prijs is in 1871 door Koning Willem III ingesteld als Koninklijke Subsidie voor Vrije Schilderkunst. Na Koning Willem III hebben Koningin Emma, Koningin Wilhelmina, Koningin Juliana, Koningin Beatrix en Koning Willem-Alexander deze aanmoedigingsprijs ontwikkeld tot een traditie van koninklijke aandacht voor de schilderkunst.

Nederlandse kunstenaars die de beeldende kunst beroepsmatig en zelfstandig beoefenen en op 1 januari 2023 de leeftijd van 35 jaar nog niet hadden bereikt, konden meedingen naar een Koninklijke Prijs. Kunstenaars die de prijs eerder ontvingen, mochten, indien zij op de genoemde datum jonger waren dan 30 jaar, opnieuw meedingen.

De lijst met genomineerden wordt door middel van twee jureringsrondes zorgvuldig samengesteld door een vakkundige jury. Drie jonge kunstenaars komen ieder jaar in aanmerking voor een Koninklijke Prijs, te weten € 9.000,- vrij van belastingen en premies.

In 2023 zonden, in reactie op advertenties in diverse (social) media, 495 kunstenaars beeld en documentatie in. Ruim 3000 beelden passeerden de revue. Aan 31 kunstenaars werd gevraagd twee schilderijen in te zenden voor de tweede ronde.

De Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst wordt uitgereikt in het Koninklijk Paleis Amsterdam. Daar vindt ook de jaarlijkse tentoonstelling plaats die ter gelegenheid van de uitreiking wordt georganiseerd. Het werk van de winnaars krijgt dan, samen met het werk van de genomineerden, bijzondere aandacht. De prijsuitreiking en de tentoonstelling vinden plaats onder auspiciën van de Stichting Koninklijk Paleis Amsterdam.

Aan de tentoonstelling is ieder jaar een publieksprijs verbonden. In 2022 kreeg het werk *She Who Walks Like a Lion* van Iriée Zamblé de meeste stemmen.

The Royal Award for Modern Painting is an incentive award that was created to encourage talented young painters who are active in the Netherlands in their artistic development. It was instituted by King William III in 1871, and subsequently developed by Queen Emma, Queen Wilhelmina, Queen Juliana, Queen Beatrix and King Willem-Alexander into a tradition of royal commitment to painting.

Dutch artists who practise the visual arts as independent professionals and who were under thirty-five years of age as of 1 January 2023 were eligible to compete for a Royal Award. Those who had received the award in the past were permitted to compete again if they were still under thirty years of age by the said date.

The list of nominees is carefully compiled by a professional jury through two judging rounds. Each year three young artists are presented with a Royal Award of € 9,000 tax-free and exempt from social security contributions.

In 2023, in response to calls for submissions published in a range of social and other media, 495 artists sent in pictorial material and documentation for consideration. The jury examined a total of over 3,000 images, after which 31 artists were asked to submit two paintings for the second round.

The Royal Award for Modern Painting is presented at the Royal Palace Amsterdam. This is also the venue for the annual exhibition that accompanies the presentation. This show includes the work by the nominees, highlighting the work by the winners. The award ceremony and the exhibition take place under the auspices of the Royal Palace Amsterdam Foundation.

Having viewed the exhibition, the public awards its own prize. In 2022 the work *She Who Walks Like a Lion* by Iriée Zamblé received the most votes.

JURYRAPPORT

De Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst biedt elk jaar de mogelijkheid om de bijdragen van jonge kunstenaars aan de kunstwereld te erkennen en te belonen. De Prijs kan worden opgevat als een aanmoediging voor kunstenaars om zich te onderscheiden, grenzen te verleggen en originele concepten te ontwikkelen. Voor de juryleden biedt deze een uitgelezen kans om inzicht te verwerven in het rijke spectrum aan artistieke visies van dit moment. Tegelijkertijd is het ook een momentopname: het betreft het werk van al diegenen die de stap waagden in te sturen, die niet ouder zijn dan 35 jaar, en die in Nederland woonachtig zijn. Met maar liefst een kleine vijfhonderd inzendingen geeft het niettemin een helder beeld van de diversiteit en de zeggingskracht van de schilderkunst anno 2023.

De jury heeft een keuze mogen maken uit de portfolio's van 495 inzenders. Een groot deel ervan gaf aan autodidact te zijn. We leidden uit de grote hoeveelheid inzenders af dat de bekendheid en de waardering van de Prijs is toegenomen, en dat de Prijs als een stimulerende, kansrijke uitdaging wordt gezien. Sommige kunstenaars schromen niet hun werk voor de vierde of zelfs achtste keer in te sturen; enkele juryleden herkenden en onderkenden hoe hun werk in al die jaren was gegroeid. Net als in voorgaande jaren werken enkele kunstenaars met materialen die de grenzen van de traditionele schilderkunst oprekken, zoals leer, textiel, metaal of landbouwplastic. Wat ons verder is opgevallen is dat het merendeel van de ingezonden werken bestaat uit figuratief en realistisch werk, er is minder abstract en conceptueel werk dan in voorgaande jaren ingestuurd. Ook is het opvallend dat er weinig werken zijn met verwijzingen naar historische of maatschappelijke kwesties.

Alle kunstwerken overziend, ontstaat de indruk dat veel inzenders voor de 2023 editie zich verhouden tot de nabijheid van de eigen leefwereld. Zo streeft een van de kunstenaars

Each year, the Royal Award for Modern Painting provides an opportunity to recognise and reward the contributions of young artists to the art world. The Award can be understood as an encouragement for artists to stand out, to push their boundaries and to develop original concepts. For the members of the jury, it provides a perfect opportunity to gain insight into the rich spectrum of today's artistic visions. At the same time, there are certain constraints: the artists concerned are those who are under 35 years of age, who are resident in the Netherlands, and who dared to submit their work. Nonetheless, the entries – standing this year at almost 500! – give a clear picture of the diversity and expressiveness of painting in the year 2023.

It was the jury's task and privilege to choose from the portfolios of 495 entrants. Many of them stated that they were self-taught. The large number of entrants led us to conclude that the Award has become more widely known and appreciated, and that it is seen as a fine incentive and a challenge with great potential advantages. Several artists happily submitted their work for the fourth or even eighth time; some of the judges recognised and acknowledged the development of their work over the years. As in previous years, some artists work with materials that stretch the boundaries of traditional painting, such as leather, fabric, metal, or agricultural plastic. We were also struck by the predominance of figurative and realistic images: far less abstract and conceptual work was submitted than in previous years. Also conspicuous was the relative lack of works with references to historical or social issues.

Taking all this year's entries as a whole, we gained the impression that many focus on their immediate surroundings and circle. For instance, one of the artists strives to 'offer her friends a stage and put them on a pedestal'. The vast majority of entries were concerned with portraying ordinary life and the reality of everyday existence. Examples include a realistically

JURY REPORT

er naar haar vrienden “een podium te bieden en op een voetstuk te zetten”. De weergave van het gewone leven en de realiteit van het dagelijkse bestaan voeren de boventoon in het overgrote deel van de inzendingen, zoals een realistisch weergegeven scène uit een thuissituatie, een meer spiritueel geladen poëtische enscenering van planten en stenen, en taferelen geïnspireerd door stripboeken en films. Ook verwijzen de inzenders naar thema’s als verstillig, bepaalde herinneringen, of het spanningsveld tussen het moederschap en kunstenaarschap. Hoewel de werken niet terug te brengen zijn tot een gemeenschappelijke deler, valt het op dat menig kunstenaar erin slaagt de toeschouwer mee te nemen naar, en een kijkje gunt in, een persoonlijke, intieme wereld.

Bij de jury rees de vraag of er op dit moment onder twintigers en dertigers sprake is van een “innerlijke blik” die hen in staat stelt hun gedachten, emoties, gevoelens en persoonlijke ervaringen te verkennen? En te vertalen in kunstwerken die diepgaande psychologische en emotionele lagen bevatten, en die persoonlijke betekenissen en introspectie weergeven?

En, zo ja, zou deze introspectieve benadering te maken kunnen hebben met het isolement veroorzaakt door de lockdowns in 2020-2021? Of mogelijk als een reactie op andere recente wereldgebeurtenissen? Zou de behoefte om persoonlijke ervaringen uit te drukken ertoe kunnen leiden dat deze generatie zich concentreert op vertrouwde omgevingen te midden van onzekerheid en verandering?

Al deze kwesties kwamen in de juryberaadslagingen aan de orde, waarop wij overigens geen eensluidende antwoorden hadden. De jury had een paar dagen nodig om de grote hoeveelheid inzendingen terug te brengen tot een groslijst van dertig potentieel gegadigden, om vervolgens tot een selectie van vijftien genomineerden te komen. Deze selectie is een dwarsdoorsnede van wat er nu speelt in

rendered domestic scene, a poetic staging of plants and stones with a spiritual resonance, and scenes inspired by comic books, graphic novels and films. Entrants also allude to themes such as tranquillity, certain memories, longings, and the tension between motherhood and a career as an artist. Although the works cannot be reduced to a common denominator, it is striking that many of the artists successfully transport the viewer to – and allow them to glimpse – a personal, intimate world.

The jury reflected on the question of whether today’s artists in their twenties and thirties have the habit of an ‘inner gaze’ that enables them to explore their thoughts, feelings and personal experiences – and to translate them into artworks with deep psychological and emotional layers that can represent introspection and personal implications.

If so, could this introspective approach be related to the isolation caused by the lockdowns in 2020–2021? Or could it have developed in reaction to other recent world events? Could the need to express personal experience lead artists to focus on their familiar surroundings amid change and insecurity?

All these issues came up in the jury’s deliberations – which did not, I should add, yield unanimous conclusions. It took the jury several days to get to a ‘long list’ of 30 potential candidates, and then to a short list of 15 nominees. This selection is a cross-section of current developments in modern painting, in terms of themes as well as their visual manifestations. The selected works demonstrate the diversity of today’s painting and the artists who have influenced it. Many artists start from subjects that are personal and close to their own experience. The fact that the viewer is allowed to glimpse their experiences and way of thinking also expresses a certain vulnerability. The jury wishes to express its appreciation for the nominees’ willingness to share their ‘inner vision’ with the viewer while at the

de (schilder)kunst, zowel wat betreft thematiek als de visuele verschijningsvormen daarvan. De geselecteerde werken van de genomineerden tonen hoe divers de schilderkunst is en waar men zich door heeft laten inspireren. Veel kunstenaars vertrekken vanuit onderwerpen die persoonlijk zijn en dicht bij henzelf staan. Dat de toeschouwer een kijkje wordt gegund in hun gedachten- en belevingswereld maakt ook dat de werken een zekere kwetsbaarheid tonen. De jury spreekt haar waardering uit voor de manier waarop de genomineerden vanuit hun innerlijke blik de toeschouwer laten delen in hun belevingswereld en tegelijkertijd daarmee uitspraken doen die die persoonlijke wereld overstijgen.

De Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst is elk jaar weer een viering én bevestiging van de schilderkunst en stimuleert om stil te staan bij wat deze kan betekenen in deze tijd. Dat hij vitaal is staat buiten kijf!

De jury nomineerde de volgende kunstenaars: Sofiia Dubyna, Eddy Eustache, Marije Gertenbach, Lorian Gwynn, Lieve Hakkers, Minne Kersten, Julia Kiryanova, Wouter Paijmans, Dion Rosina, Kaili Smith, Julius Stibbe en Anouk van Zwieten.

Als winnaars draagt zij voor: Bobbi Essers, Ricardo van Eyk en Thierry Oussou.

Bobbi Essers rondde in 2022 de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht af en dingt voor de eerste keer mee naar de Prijs. De jury was onder de indruk van de manier waarop zij inzoomt op verschillende momenten uit het leven van zichzelf en van haar vrienden, en deze scènes - als het ware in een collage - samensmeedt tot een vervreemdende compositie. Haar schilderijen zijn geen portretten, maar het zijn, zoals zij ze zelf noemt, ‘overlappenden van verschillende momenten’. In realistische stijl schildert Essers delen van lichamen. Onduidelijk blijft welke arm, schouder of buik bij welk personage hoort,

same time making statements that transcend this personal world.

Every year, the Royal Award for Modern Painting is both a celebration and an affirmation of painting and encourages us all to reflect on what it has to offer in today’s world. Its vitality is beyond all doubt!

The jury has nominated the following artists: Sofiia Dubyna, Eddy Eustache, Marije Gertenbach, Lorian Gwynn, Lieve Hakkers, Minne Kersten, Julia Kiryanova, Wouter Paijmans, Dion Rosina, Kaili Smith, Julius Stibbe and Anouk van Zwieten.

The award-winners are Bobbi Essers, Ricardo van Eyk and Thierry Oussou.

Bobbi Essers graduated from University of the Arts Utrecht in 2022 and is competing for the Award for the first time. The jury was impressed by her ability to zoom in on different moments in her life and those of her friends and weaves these scenes together – in the manner of a collage – into a disconcerting composition. Her paintings are not portraits, but they are ‘overlaps of different moments’, as she says herself. Essers paints body parts in a realistic style. It remains unclear which arm, shoulder or belly belongs to which figure, as the corresponding heads are intentionally left out of the picture. By contrast, the texture of the skin, with splashes of paint serving as birthmarks, is depicted in great detail, giving the viewer a sense of close observation. The jury was impressed by the painterly way in which Essers captures the intimacy between friends – unashamedly and lovingly – and thus admits us to her world with her beloved circle of friends.

Ricardo van Eyk graduated from University of the Arts Utrecht in 2016 and was a resident at De Ateliers in Amsterdam in 2018. He has developed a painterly imagery rooted in everyday surroundings, consisting of weather-

want de hoofden bij deze lichaamsdelen zijn bewust buiten beeld gehouden. De textuur van de huid waarbij spatjes verf fungeren als moedervlekken wordt daarentegen zeer gedetailleerd in beeld gebracht waarbij je als toeschouwer het gevoel krijgt dichtbij te staan. De jury is overtuigd door de schilderkunstige wijze waarop Essers de intimiteit tussen vrienden onbeschaamd en liefdevol weet te vangen en ons zo deelgenoot maakt van haar leefwereld en van de vriendenkring die haar dierbaar is.

Ricardo van Eyk voltooide in 2016 de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht en was in 2018 resident bij De Ateliers in Amsterdam. Hij ontwikkelde een schilderkunstige beeldtaal die voortkomt uit de dagelijkse omgeving, van gebouwen en objecten die zijn aangetast door verwerking. Hij is vooral gefascineerd door materialen die sporen dragen van menselijke aanwezigheid. Zijn serie 'LASSO' bestaat uit panelen die zijn gemaakt van roestvrijstaal. Ze hebben een spiegeland oppervlak dat de omgeving reflecteert. Het duurt even voordat je als toeschouwer door hebt wat je precies ziet. Het spiegeland oppervlak wordt namelijk vervormd door de lijnen van een ingeslepen tekening die aan de achterkant van het paneel is ingebrand. Hier en daar zijn door de hitte roestkleurige plekken te zien. Het werk oogt door deze ingenieuze ingrepen raadselachtig. Het beeld is ongrijpbaar, het laat zich moeilijk vangen, maar blijft fascineren.

Thierry Oussou was resident aan de Rijksakademie in 2016. Hij schildert op expressieve wijze gesticuleerde, verwrongen figuren op grote vellen zwart papier. Ze zweven vrijelijk tegen de zwarte achtergrond. Kenmerkend zijn hun maskerachtige gezichten en tot essentie teruggebrachte, getekende lichamen. Druppels verf, vlekken, krassen en strepen roepen de suggestie op dat alles in de afbeelding in beweging is. In zijn serie 'Workers' vestigt Oussou de aandacht op mensen in beroepen die zich buiten ons blikveld afspeelen zoals katoenplukkers op

beaten buildings and objects. He is particularly fascinated by materials that bear the imprint of human presence. His LASSO series consists of panels made of stainless steel. Their mirrored surface reflects the surroundings. It takes viewers some time to realise exactly what they are seeing. This is because the reflective surface is distorted by the lines of a drawing that has been engraved and burnt into the back of the panel. In several places we see rusty spots, caused by the heat. These ingenious interventions give the work an enigmatic appearance. The image is elusive, it is difficult to capture but its fascination endures.

Thierry Oussou was a resident at the Rijksakademie in 2016. His expressive paintings depict gesticulating, contorted figures on large sheets of black paper. They float freely against the black background. These figures are characterised by mask-like faces and drawn bodies, reduced to their essence. Drops of paint, spots, scratches and stripes convey the suggestion that everything in the picture is in motion. In his Workers series, Oussou focuses attention on those who labour outside our field of vision, such as cotton pickers on plantations and assembly-line workers. Our consumer society, Oussou observes, takes little interest in the hard physical labour required to produce goods. Consumers are often unaware of the conditions under which products are made. The painted figures have a somewhat awkward, pitiful quality, but Oussou's skill ensures that they emerge from the shadows.

plantages en arbeiders die aan de lopende band staan. In onze consumptiemaatschappij is nauwelijks aandacht voor de zware fysieke arbeid die nodig is om goederen te produceren, aldus Oussou. Consumenten realiseren zich vaak niet onder welke omstandigheden producten tot stand komen. De geschilderde figuren hebben iets onbehulpens en deerniswekkends maar Oussou slaagt erin ze uit de schaduw tevoorschijn te laten komen.

De jury bestond in 2023 uit:

Heske ten Cate
Laurie Cluitmans
Esiri Erheriene-Essi
Natasja Kensmil
Sam Samiee
Maaïke Schoorel
Mirjam Westen

Heske ten Cate heeft opnieuw de prijswinnaars geïnterviewd.

Namens de jury,
Mirjam Westen, voorzitter

The 2023 jury was composed of the following members:

Heske ten Cate
Laurie Cluitmans
Esiri Erheriene-Essi
Natasja Kensmil
Sam Samiee
Maaïke Schoorel
Mirjam Westen

Heske ten Cate once again interviewed this year's winners.

For the jury
Mirjam Westen, chair

Thierry Oussou, Ricardo van Eyk, Bobbi Essers | Winnaars Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst 2023
Winners Royal Award for Modern Painting 2023

INTERVIEW WINNAARS

INTERVIEW WINNERS

BOBBI ESSERS

Bobbi Essers woonde tijdens haar studententijd in Villa Lanslaan, een oud kantoorpand in Utrecht dat Essers de geuzennaam 'villa' gaf. Het vergeelde, sleetse pand werd een veilige thuishaven voor een kleine, hechte vrienden-groep.

"Een plek voor radicale zelfliefde, samenkomst, vriendschap en queerness" aldus Essers. De villa, het samenzijn en de feestjes vormen het startpunt van Essers fotorealistische, grote collage-achtige schilderijen, waarin de huid, zowel de geschilderde als de afgebeelde, vraagt om streling, om aanraking en nabijheid. Dit ondanks het formaat dat de menselijke maat vaak overstijgt. "Anderen waren lichtelijk jaloers op ons samenzijn en droomden van een kamer in Villa Lanslaan. Op een avond paradeert een vriend trots in zijn jockstrap voor ons. Van dat moment heb ik een foto gemaakt die de basis vormt voor het schilderij dat ik instuurde voor de Koninklijke Prijs."

Bobbi Essers beeldt altijd haar vrienden af en schrijft daar dagboekachtige fragmenten bij: "In de zomer van 2022 gingen Pjotr en ik voor het eerst samen op vakantie. Vluchtend van de rouw voor mijn zus, die eerder diezelfde zomer haar eigen leven nam. Vroeger klampte ik me vast aan haar, zoals ik me de afgelopen tijd aan Pjotr had gehecht. In Kroatië was het alleen wij, wij tegen de wereld. De zomer lachte ons toe, waar mijn hart nog huilde. Pjotr hield mijn hand vast. Zijn nabijheid betekende meer dan woorden konden zeggen. Ons avontuur de perfecte dagdroom om in te verdwijnen. Samen."

De werken en verhalen daarachter voelen als een *coming of age* van de jonge schilder. Een kunststudent tijdens de covidpandemie, een *digital native* op zoek naar diens identiteit en positie in de wereld, met een toekomst vol

In her student years, Bobbi Essers lived in old office premises on Villa Lanslaan in Utrecht, which Essers nicknamed 'the villa'. The shabby, dilapidated building became a safe haven for a small, close-knit group of friends: 'A place for radical self-love, community, friendship and queerness', as Essers describes it. The villa, the community and their parties are the point of departure for Essers's large, photorealistic, collage-like paintings, in which the skin – both as painted and depicted – invites caresses, touch, closeness, even though the images are often more than life-sized. Essers recalls: 'Others were slightly jealous of our community and dreamed of a room at Villa Lanslaan. One evening, a friend proudly paraded in his jockstrap in front of us. I recorded that moment in a photo, which I used as the basis for the painting I submitted for the Royal Award.'

Bobbi Essers always makes portraits of her friends, accompanied by diary-like captions: 'In the summer of 2022, Pjotr and I went on holiday together for the first time. Fleeing from mourning for my sister, who had taken her own life earlier that summer. I used to cling to her as I had more recently attached myself to Pjotr. In Croatia, it was just us, us against the world. Summer smiled on us, where my heart was still crying. Pjotr held my hand. His closeness meant more than words could say. Our adventure was the perfect daydream into which to disappear. Together.'

The works and the stories behind them feel like the young painter's coming-of-age: an art student during the COVID pandemic, a digital native searching for her identity and place in the world, with a future full of promise. In her confident sketches and grand gestures she captures a visually seductive picture of the times. 'I celebrate friendship in my work because

beloofden in het verschiets. Ze schetst trefzeker en met grote gebaren een visueel verleidelijk tijdsbeeld. “Dat vriendschap verheerlijkt wordt in mijn werk komt doordat vriendschappen in kinderboeken, films en series vaak een cruciale rol spelen. Door series als SKINS dagdroomde ik vroeger over hoe mijn vriendengroep er later uit zou komen te zien en welke avonturen we zouden gaan beleven.”

De smartphone lijkt een verlengstuk van haar lichaam. “Sociale media hebben ervoor gezorgd dat ik mijn leven kan vastleggen en delen. Dit is, net als voor velen, een tweede natuur geworden. Ik zag in mijn tienerjaren de “hipsters” opkomen op Instagram, een groep jongeren die de eerste influencers voorgingen, en ik begon zelf te experimenteren met fotografie.” Die periode was de broedkamer voor het ontstaan van Essers’ werk.

“Ik fotografeer met een harde flits en veel contrast. De composities en kenmerkende esthetiek die je vroeger tegenkwam op platforms als Instagram en Tumblr, zijn leidend. Die beelden ‘knip en plak’ ik tot rudimentaire collages, gewoon met een heel simpel appje op mijn telefoon – niks fancy’s - en die collages zijn het vertrekpunt voor de schilderijen. Ik plaats mijn werken niet zozeer binnen de (portret)schildertraditie, maar zie ze als documentaire overlappings van verschillende momenten.

Het zijn opzettelijk ambigue beelden die lichaamsdelen laten versmelten, om gender en sekse te overstijgen. Daarom hebben de lichamen ook nooit een gezicht.” Het flitslicht dat de huid verbleekt, de lage resolutie

friendships often play a crucial role in children’s books, films and series. Series like SKINS led me to daydream about what my group of friends would look like later and the adventures we would have.’

The smartphone seems to be an extension of her body. ‘Social media has enabled me to record and share my life. It has become second nature for me – as it has for many others. In my teens, I saw the “hipsters” emerge on Instagram, a group of young people who were ahead of the first influencers, and I started experimenting with photography myself.’ That period was the incubator in which Essers’s work started to form: ‘I take my photos with a hard flash and a lot of contrast. I took my lead from the compositions

Knock it all down

and distinctive aesthetics you used to come across on platforms like Instagram and Tumblr. I copy and paste those images into rudimentary collages, just using a very simple app on my phone – nothing fancy – and those collages served as the point of departure for the paintings. I don’t really situate my works within the tradition of portrait painting – I see them as documentary overlaps of different moments in time.’

They are intentionally ambiguous images that depict body parts melting in a way that transcends sex and gender. That’s why the bodies never have faces.’ The flash that makes the skin pale, the low resolution of the image quality, and the photographic vantage point that places some of the body parts outside the picture frame: Essers incorporates it all into her intimate, highly physical paintings. With that, references to photographers such as Wolfgang Tillmans

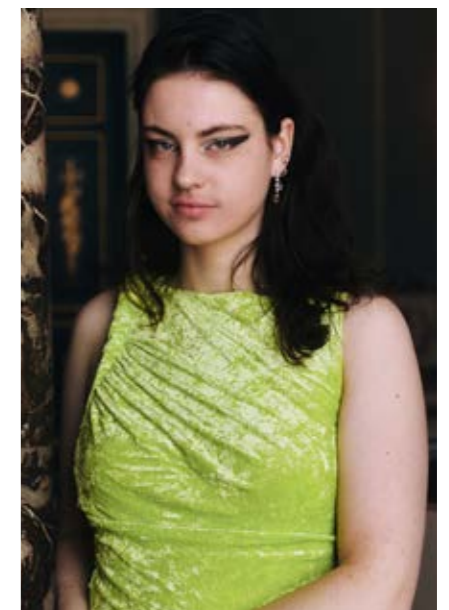
and Ryan McGinley are equally easy to make to her work. In this sense, Essers represents a large group of painters who take photographs as the starting point for their work and adopt a hyperrealistic approach to painting.

beeldkwaliteit en het fotografisch standpunt dat delen van de lichamen buiten het kader plaatst, worden allemaal door Essers geïncorporeerd in haar lichamelijke en intieme doeken. Daarmee zijn even makkelijk referenties naar fotografen als Wolfgang Tillmans en Ryan McGinley te maken bij haar werk. Essers vertegenwoordigt daarmee een grote groep schilders met fotografie als vertrekpunt en kiest vervolgens voor een hyperrealistische benadering binnen de schilderkunst.

“Ik heb vaker de vraag gekregen waarom ik het niet bij die *snapshots* laat, waarom ik de collages vertaal naar schilderijen. Het antwoord is simpel: door te schilderen spendeer ik veel meer tijd met het beeld, met mijn vrienden, met de weerbarstigheid van verf en doek, waardoor de intimiteit groter wordt. Voor mij en voor de toeschouwer.”

‘People often ask me why I didn’t stop at producing those snapshots – why I translate those collages into paintings. The answer is simple: painting enables me to spend more time with the image, with my friends, with the intractability of paint and canvas – which makes the image more intimate. For me and for the viewer.’

Bobbi Essers

RICARDO VAN EYK

Het werk van Ricardo van Eyk weerspiegelt, letterlijk, zijn fascinatie voor anonieme gebruikssporen in onze dagelijkse omgeving. Wat voor de één wellicht vandalisme of vergane glorie is, zoals graffiti op een openbare meterkast, weggevaagde posters op een plakzuil, omgereden paaltjes door vrachtwagens of bemoste hekken op een industrieterrein, is voor Van Eyk potentiële schilderkunst.

“Ik wandel veel. Het liefst langs verlaten spoorrails, loodsen en distributiecentra, vinexwijken: alles heeft voor mij potentie. De dingen die me opvallen in de openbare ruimte hebben gemeen dat ze door toeval beschadigd zijn, of het nu het weer is, of een luie, geïmproviseerde reparatie: het biedt eindeloos inspiratie voor mijn werk. Hier en daar maak ik er een foto van. Vroeger dienden deze afbeeldingen heel direct als vertrekpunt, maar tegenwoordig kijk ik er niet meer naar. De ontelbare beelden in mijn hoofd zijn inmiddels genoeg om het maakproces te starten en de composities te bepalen. In mijn studio zoek ik chaos en toeval op om de orde die een werk aan het begin heeft te doorbreken. De marge tussen controle en toeval is flinterdun en zodra het werk begint aan te voelen als verdwalen, weet ik dat het niet goed is. Voor mij is kunst ‘de werkelijkheid de studio in slepen, manipuleren, verdichten, vertalen naar een nieuwe vorm en weer de wereld in sturen als een nieuwe werkelijkheid’.

Ik ben opgeleid aan de HKU en heb daar nog een korte periode met olieverf op linnen geschilderd. Langzaam transformeerde het aanbrengen van verf naar het wegschuren, of afpulken ervan. Iets wat uit onzekerheid ontstond over hetgeen ik had geschilderd. Langzaam maar zeker vond ik hierdoor een nieuw visueel vocabulaire, een eigen artistieke taal. Daarbij hebben mijn twee jaar op De Ateliers enorm

Ricardo van Eyk's work reflects – quite literally – his fascination with anonymous traces of use in our everyday environment. Sights that one person might view as vandalism or faded testimony to past glory – graffiti on small street substations, defaced posters on an advertising pillar, poles knocked over by trucks, or moss-covered fences on an industrial estate – are sources of inspiration for Van Eyk's paintings.

‘I walk a lot. Preferably along abandoned railway tracks, sheds and distribution centres, planned residential development areas – “Vinex” districts – I see them all as potential subjects for my art. What attracts my attention most in public spaces is anything that has been damaged by chance, whether it is by the weather or by lazy, improvised repairs: I find endless inspiration for my work on my walks. I sometimes take photos. In the past I would use these images very directly as a point of departure, but these days I don't look at them when working. By now, the countless images in my head are enough to start the creation process and to determine the compositions. In my studio, I go in search of chaos and chance in order to break the order that a work possesses at the beginning. The margin between control and chance is razor-thin and as soon as the work starts to feel like getting lost, I know it's no good. For me, art is dragging reality into the studio, manipulating it, condensing it, translating it into a new form and sending it back into the world as a new reality.’

‘I trained at University of the Arts Utrecht, where I painted with oil on linen for a short while. Gradually I found myself spending more time sanding paint down or peeling it off more than applying it. Though that stemmed from my uncertainty about what I had painted, it gradually set me on the path to a new visual

geholpen. Ik was onzeker en jong en de tutoren deden niet per se hun best die schroom weg te nemen. Cliché maar waar: die soms eenzame zoektocht heeft mij een artistiek handschrift gegeven.

Ondanks dat de meest recente werken volledig ontdaan zijn van verf, zie ik mezelf nog steeds als schilder. Ik denk vanuit het vierkante kader als spanningsveld waarbinnen de magie moet plaatsvinden, ook al lijkt mijn techniek misschien meer op die van een beeldhouwer die reduceert om tot een gewenst beeld te komen.”

De werken van Van Eyk balanceren tussen tederheid en agressie. Schilderen door vormen van ‘verminking’ aan te brengen op het oppervlak met slijptol, zaag en boormachine. Maar ook tedere gebaren met schuurpapier en olie, om zijn werken fluweelzacht te maken. “Natuurlijk kijk ik naar kunstenaars als Lucio Fontana of Henk Peeters en anderen van de Nul-beweging, maar ik stel me minder pamflettistisch op. Hun composities, gedachtengoed en performatieve handelingen zijn bepalend geweest voor de vormgeving van de openbare ruimte en stedelijke ordening. De stad is in zekere zin een herkauwde of zelfs misbruikte variant van hun pure ideologie en die verdunning en herinterpretatie trekt me aan. Het agressieve karakter in mijn werk heeft overigens niets te maken met mijn binnenwereld of emoties.”

Met de serie ‘LASSO’ bevindt Van Eyk zich op nieuw terrein. Zelden waren zijn werken zo uitgekleeft, terwijl ze eveneens performatief zijn vanwege de omgevingsreflectie in de spiegelende oppervlakte. “Het materiaal, roestvrijstaal, viel mij voor het eerst op bij de dienstdeuren aan de achteringang van een supermarkt. Die hebben aan de onderkant

vocabulary, an artistic language of my own. My two years at De Ateliers helped enormously in that respect. I was young and insecure, and my tutors did not always encourage me to get over that fear. It may be a cliché but for me it was true: that sometimes lonely quest enabled me to forge my own artistic style.’

‘Although my most recent works have been completely stripped of paint, I still see myself as a painter. In my mind I always start from the square frame as a field of tension within which the magic has to happen, even though my

technique may perhaps be more like that of a sculptor, who reduces material to arrive at the desired image.’

Van Eyk's works balance between what he refers to as ‘tenderness and aggression’. Painting by applying forms of ‘mutilation’ to the surface with an angle grinder, saw and drill. But also tender gestures with sandpaper and oil, to make his works as soft as velvet. ‘Of course I look to artists

like Lucio Fontana or Henk Peeters and others from the Zero movement, but I take a less activist approach. Their compositions, ideas and performative acts have shaped the design of public space and urban planning. The city is to some extent a rehashed or even misused version of their pure ideology, and this dilution and reinterpretation appeals to me. The aggressive character in my work, by the way, has nothing to do with my inner world or emotions.’

With his LASSO series, Van Eyk has shifted to new territory. Seldom have his works been so clearly stripped down, while at the same time being performative because of the reflections of the surroundings in the shiny surface. ‘I first noticed the material, stainless steel, on the doors of the service entrance at the back of a

LASSO XVI

LASSO XIX

een plaat RVS om butsen en stoten te voorkomen in het hout. Op die platen ontstaan gebruikssporen die me intrigeerden. Het materiaal bleek een uitdaging, het wordt snel té esthetisch. De subtiele geblakerde brandsporen van het zaagblad in het staal zijn cruciaal voor de juiste balans in het werk. Weer die eerdergenoemde tederheid versus agressie. Ik zie mijn 'LASSO' werken als een mooie weergave van ongrijpbaarheid. In het atelier kan één gebaar het beeld als een kaartenhuis in elkaar doen storten."

supermarket. They have stainless steel plates at the bottom to prevent the wood being dented by knocks. The marks of use on these plates intrigued me. The material proved a challenge; it can easily take on an excessive aestheticism. The subtle blackened burn marks of the saw blade in the steel are crucial to achieve the right balance in the work – that is the tenderness versus aggression I have already referred to. I see my *LASSO* works as a good representation of elusiveness. In the studio, a single gesture can disturb the balance and collapse the image like a house of cards.'

Ricardo van Eyk

THIERRY OUSSOU

Thierry Oussou werd geboren in Benin, West-Afrika, en volgde een kunstopleiding aan de Rijksakademie in Nederland. De beeldend en conceptueel kunstenaar omschrijft zijn werkwijze als sociale archeologie, waarbij hij de relatie tussen hedendaagse kunst en etnografische objecten onderzoekt. Binnen de serie werken die hij presenteert voor de Koninklijke Prijs speelt katoen een belangrijke rol. Door de ontmoetingen met mensen op katoenplantages in zijn kunst te verwerken, geeft hij grote globale thema's als armoedebestrijding en dekolonisatie een gezicht en kan Oussou's benadering gezien worden als een voorstel om historische misstanden te helen en bruggen opnieuw te bouwen.

"Katoen heeft een lange en complexe geschiedenis in mijn land. Sinds drie jaar heb ik zelf een grote katoenplantage, waar tientallen mensen seizoenswerk verrichten. Benin heeft ontelbaar veel kleine boeren die katoen produceren om zo hun families en gemeenschappen te onderhouden. Het is exportproduct nummer één. De witte en bruine katoen die ik gebruik in mijn films en schilderijen worden op mijn eigen plantage geteeld, verwerkt en is vanuit Benin verscheept naar Amsterdam. Met dit materiaal wil ik aandacht vragen voor het grootste exportproduct van mijn thuisland, voor een eerlijke globale productie- en distributiecycclus, waarvan de prijs duidelijk verschilt van die van goud of olie. De arbeiders op de plantages, die echt zeer zwaar fysiek werk verrichten, krijgen in mijn werk gestalte."

De grote, performatieve gebaren: gekleurde lijnen en texturen op zwarte achtergronden in een expressieve grafische stijl, doen denken aan Cobra-kunst, een stroming waarin Oussou zich verdiepte. "De vreugde van totale geestelijke en artistieke vrijheid bood na de Tweede Wereld-

Thierry Oussou was born in Benin, West Africa, and studied art at the Rijksakademie in the Netherlands. As a visual and conceptual artist, he describes his method as social archaeology, in which he explores the relationship between contemporary art and ethnographic objects. In the series of works he entered for the Royal Award, cotton plays a key role. By incorporating meetings with people on cotton plantations into his paintings, he gives a face to major global themes like the fight against poverty and decolonisation. Oussou's approach can be seen as a plea to heal historical abuses and to start rebuilding bridges.

Oussou explains: 'Cotton has a long and complex history in my country. Three years ago, I myself acquired a large cotton plantation, where tens of people do seasonal work. Benin has countless farmers who produce cotton to support their families and communities. It is the number one export product. The white and brown cotton I use in my films and paintings has been cultivated in my own plantation, then processed, after which it was shipped to Amsterdam from Benin. I use this material to highlight the leading export product of my home country, and to advocate a fair global production and distribution cycle for a product whose price is clearly very different from that of gold or oil. My work places the plantation workers, who do such incredibly strenuous physical labour, in the limelight.'

The large, performative gestures in Oussou's work – coloured contours and textures against black backgrounds in an expressive, graphic style – are reminiscent of Cobra, a school of art that Oussou has studied in depth. He says: 'The joy of regaining total intellectual and artistic freedom after the Second World War helped to counterbalance the nightmares of the past. I really respond to that spontaneity, and I recog-

oorlog een tegenwicht aan de nachtmerries van het verleden. Die spontaniteit spreekt mij aan en ik herken artistiek verwantschap in de Cobra-houding om traumatische of onderbelichte historische gebeurtenissen te adresseren en te verwerken. Een tijdje geleden heb ik de weduwe van Karel Appel ontmoet en hebben we uren gesproken over de kracht van het gebaar, kleur en samenwerken, en het belang om onderdeel uit te maken van iets groters, een beweging.”

Workers - Untitled II-A (2023)

Thierry Oussou kijkt terug op zijn verleden: “Een enorm verlangen naar kennis en nieuwsgierigheid heeft me gemaakt tot wie ik ben. Ik teken al sinds mijn zevende en ook al was ik een verlegen jongen, ik wist precies wat ik wilde: iemand zijn die communiceert met zijn omgeving via beeld. Als kind tekende ik karikaturen voor mijn vrienden, of korte strips waarin ik verhalen vertelde aan mijn familie. Omdat er in Benin geen kunstacademies zijn, heb ik mezelf alles geleerd. Op de Rijksakademie kwam ik voor het eerst in aanraking met een academisch systeem. Voor mijn vertrek naar Nederland bezocht ik tentoonstellingen, hielp ik kunstenaars in hun atelier, of bij de opbouw van tentoonstellingen. Ik las veel boeken over kunstenaars, technieken en materialen en reisde door West-Afrika om andere kunstenaars te ontmoeten en van hen te leren.” Oussou benadrukt dat het niet altijd gemakkelijk is geweest: “Mijn ouders vonden een leven als kunstenaar ongeschikt voor mij en dat heb ik ook altijd wel begrepen. In Benin zijn er niet veel kunstenaars die rondkomen van hun kunstpraktijk en ook zijn er minder commerciële

nise an artistic kinship in Cobra’s mission to address and assimilate historical events that are traumatic or that have been overlooked. Some time ago I met Karel Appel’s widow and we talked for hours about the power of gestures, colours, and collaboration, and the importance of being part of something bigger, part of a movement.’

Thierry Oussou looks back on his past: ‘I am driven by curiosity and a thirst for knowledge – that is what has made me who I am. I’ve been drawing since I was seven years old, and although I was a shy child, I knew exactly what I wanted: I wanted to be someone who communicates with his environment through images. As a boy I drew caricatures for my friends, or short comic strips in which I told stories to my family. Since there are no art academies in Benin, I had to teach myself everything. It was at the Rijksakademie that I first came into contact with an academic system. Before I left Benin for the Netherlands, I visited exhibitions, assisted artists in their studios, and helped set up exhibitions. I was constantly reading books on artists, techniques and materials, and travelled around West Africa to meet other artists and to learn from them.’ Oussou emphasises that things were not always easy: ‘My parents did not think a career as an artist was right for me, and I was always aware of that. It is not easy for an artist to make a living from their work in Benin, and there are fewer commercial galleries there than in the Netherlands. You can certainly find interested buyers, but I hope to raise awareness that building up an art collection can be of real benefit, for yourself and for your country.’

galeries dan in Nederland. Er zijn zeker geïnteresseerde kopers, maar er mag nog meer bewustzijn groeien dat een kunstcollectie aanleggen betekenisvol kan zijn, voor jezelf en het land.”

Oussou wil niet alleen zichzelf blijven ontwikkelen, maar vindt het ook belangrijk dat kinderen leren over kunst. In Benin richtte hij op verschillende scholen kunsteducatie op en organiseerde hij workshops. Daarnaast lanceerde hij recent een artist-in-residence waar kunstenaars, curatoren en verzamelaars elkaar kunnen ontmoeten. “De schatten van Afrika die ons verleden vertellen liggen grotendeels in Europa. Als jonge mensen, zoals ik, willen leren over hun thuisland, moeten ze naar Frankrijk reizen om onderzoek te doen. Ik heb in Europa veel nieuws over mezelf en Benin geleerd. Kennis delen is belangrijk, het heeft me gemaakt tot wie ik ben. Veel mensen in mijn leven hebben hun kennis met mij gedeeld zonder er iets voor terug te verwachten, met mijn residentieprogramma probeer ik dat nu terug te doen.”

Interviews door Heske ten Cate

Besides wanting to continue developing as an artist, Oussou considers it important for children to learn about art. In Benin he ensured that art classes were added to school curricula and organised workshops. In addition, he recently launched an artist-in-residence programme in which artists, curators and collectors can meet. He adds: ‘Most of the African treasures that tell us about our past are in Europe. If young people like me want to learn about their home country, they actually have to go to France to do their research. I’ve learnt a great deal about myself and Benin here in Europe. I’m always driven to share knowledge with others – it’s built into my character. In the course of my life, many people have shared their expertise with me without expecting anything in return, and in my artist-in-residence programme I am trying to give something of that back for the benefit of others.’

Interviews by Heske ten Cate

Thierry Oussou

WINNAARS

BOBBI ESSERS

In this world it's just us
Olieverf op doek | Oil on canvas
200 x 200 cm | 2023

By the skin of your teeth
Olieverf op doek | Oil on canvas
165 x 130 cm | 2023

Knock it all down
Olieverf op doek | Oil on canvas
145 x 165 cm | 2023

WINNERS

WINNAARS

RICARDO VAN EYK

LASSO XVI

Aluminium frame, spiegelend roestvrijstaal
Aluminum frame, mirrored stainless steel
125 x 90 cm | 2023

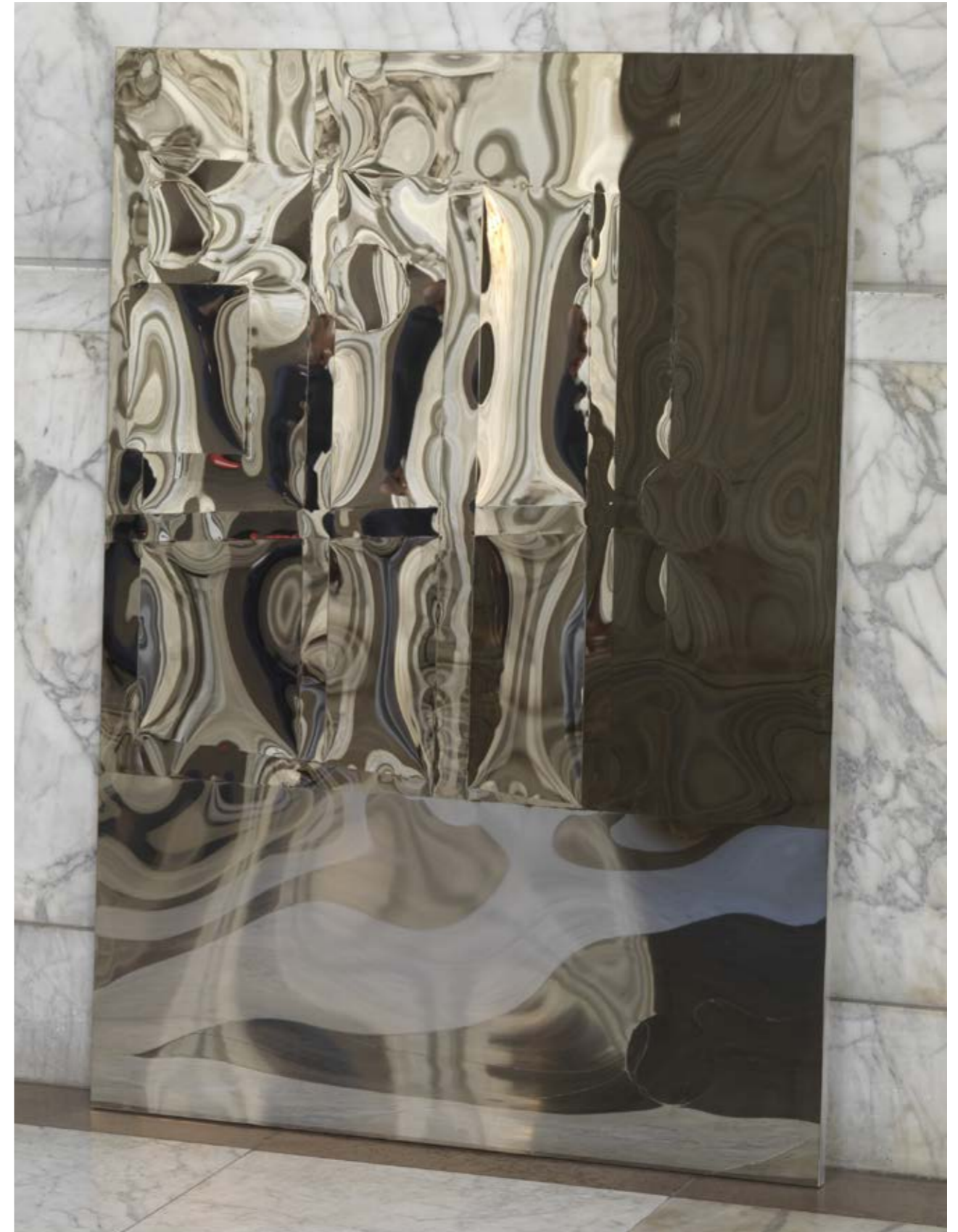
LASSO XVII

Aluminium frame, spiegelend roestvrijstaal
Aluminum frame, mirrored stainless steel
125 x 90 cm | 2023

LASSO XIX

Aluminium frame, spiegelend roestvrijstaal
Aluminum frame, mirrored stainless steel
125 x 90 cm | 2023

WINNERS

WINNAARS

THIERRY OUSSOU

Workers - Untitled III-A (2023)

Acrylverf, inkt, kleurpotlood, zacht pastelkrijt, grafietstift, pasteloliestift, collage op papier
Acrylic, ink, color pencil, pastel soft, graphite stick, pastel oil stick, collage on paper
196 x 192,5 cm | 2023

Workers - Untitled II-A (2023)

Acrylverf, inkt, kleurpotlood, zacht pastelkrijt, grafietstift, pasteloliestift, collage op papier
Acrylic, ink, color pencil, pastel soft, graphite stick, pastel oil stick, collage on paper
198 x 207 cm | 2023

Workers - Untitled I-A (2023)

Acrylverf, inkt, kleurpotlood, zacht pastelkrijt, grafietstift, pasteloliestift, collage op papier
Acrylic, ink, color pencil, pastel soft, graphite stick, pastel oil stick, collage on paper
152 x 157,5 cm | 2023

WINNERS

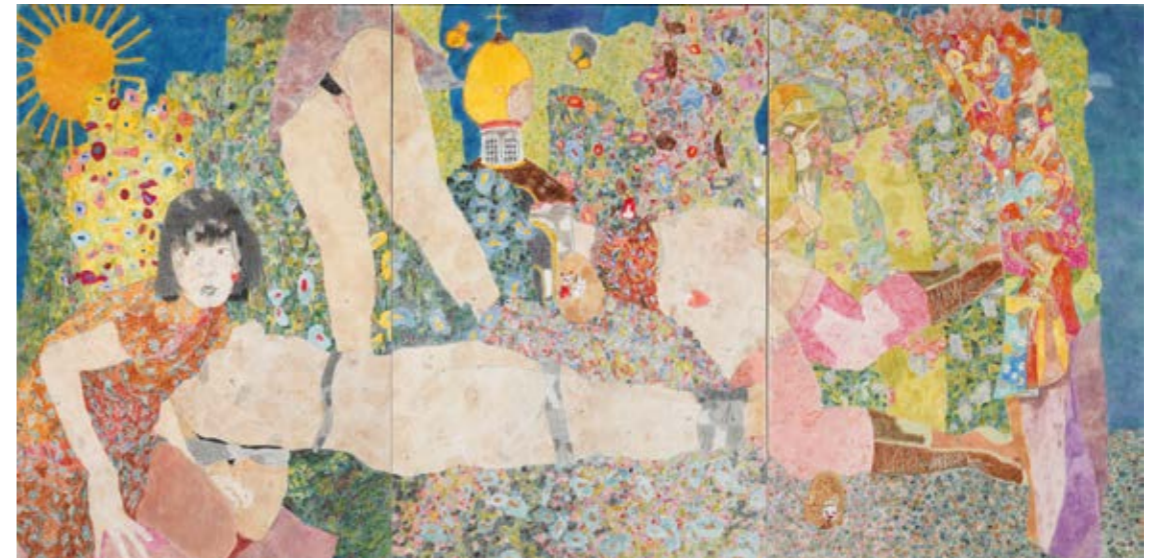

EXPOSANTEN

SOFIIA DUBYNA

Raw, third course
Cosmetica voor make-up, potlood op doek
Cosmetics for make-up, pencil on canvas
100 x 200 cm | 2023

Preparation
Cosmetica voor make-up, potlood op doek
Cosmetics for make-up, pencil on canvas
150 x 300 cm | 2023

EXHIBITORS

EDDY EUSTACHE

Tea time
Olieverf op doek
Oil on canvas
200 x 150 cm | 2023

Koupè kann
Olieverf op doek
Oil on canvas
200 x 150 cm | 2023

MARIJE GERTENBACH

A brief silence
Acrylverf op jute
Acrylic on burlap
115 x 95 cm | 2023

Mouth, hand, feet, empty
Acrylverf op jute
Acrylic on burlap
200 x 250 cm | 2023

LORIAN GWYNN

Kinderen uit Bogor
Olieverf op ongeprepareerd linnen
Oil on unprepared linen
180 x 150 cm | 2023

Behind the Waterfall
Acryl- en olieoverf op linnen
Acrylic and oil on linen
100 x 75 cm | 2023

LIEVE HAKKERS

21:03
Acrylverf, oliesticks en tempera op doek
Acrylics, oilbars and tempera on canvas
130 x 93 | 2022

A Tripod and a Friend
Acrylverf, oliesticks en tempera op doek
Acrylics, oilbars and tempera on canvas
160 x 130 cm | 2022

MINNE KERSTEN

Untitled
Gouache op karton
Gouache on cardboard
29,5 x 21 cm | 2023

Bright Moonless Night
Gouache op karton
Gouache on cardboard
31 x 24 cm | 2022

JULIA KIRYANOVA

Forest Soulmates
Acrylverf, katoen, wollen garens op tuftdoek
Acrylic, cotton, wool yarns on tufting cloth
200 x 200 cm | 2023

Bathing Ceremony
Acrylverf, katoen, wollen garens op tuftdoek
Acrylic, cotton, wool yarns on tufting cloth
200 x 260 cm | 2022

WOUTER PAIJMANS

Sampler#1
Leer, diverse fournituren
Leather, various haberdashery
200 x 160 cm | 2023

Sampler#2
Leer, diverse fournituren
Leather, various haberdashery
200 x 160 cm | 2023

DION ROSINA

Untitled
Acryl- en olieverf op doek
Acrylic and oil on canvas
140 x 120 cm | 2023

Subject of construction
Acryl- en olieverf op doek
Acrylic and oil on canvas
100 x 90 cm | 2022

KAILI SMITH

I Met My Brothers, Brother, Once
Olieverf op linnen
Oil on linen
191,5 x 143,5 cm | 2023

Aunty Isa (The Concert)
Olieverf op linnen
Oil on linen
173 x 125 cm | 2022

JULIUS STIBBE

Het lijntje
Acrylverf op doek
Acrylic on canvas
150 x 130 cm | 2023

Het omkeer moment
Acrylverf op doek
Acrylic on canvas
150 x 160 cm | 2023

ANOOUK VAN ZWIETEN

Happy Tears
Textielverf en acrylverf op doek
Textile paint and acrylic on canvas
200 x 140 cm | 2022

Phases
Textielverf, inkt, potlood en acrylverf op doek
Textile paint, ink, pencil and acrylic on canvas
200 x 140 cm | 2022

Ricardo van Eyk, Thierry Oussou,
Bobbi Essers | Winnaars Koninklijke Prijs
voor Vrije Schilderkunst 2023
Winners Royal Award for Modern
Painting 2023

CONTACT

Bobbi Essers (2000)

bobbiessers@outlook.com
instagram.com/bobbiessers/

Ricardo van Eyk (1993)

rickvaneyk@gmail.com
instagram.com/ricardovaneyk/

Thierry Oussou (1988)

thieryoussou@gmail.com
espaceoussou.blogspot.com/
instagram.com/thieryoussou/
facebook.com/toussou/

Sofia Dubyna (2000)

dubyna.sofia@gmail.com
sausagesosya.com

Eddy Eustache (1998)

eddy.eust@gmail.com
instagram.com/eddyeustachestudio/

Marije Gertenbach (1990)

marijegertenbach@gmail.com
marijegertenbach.nl
instagram.com/marijegertenbach2/

Lorian Gwynn (2001)

lorianwillems@hotmail.com
instagram.com/loriangwynn/

Lieve Hakkers (1996)

lievehakkers@icloud.com
instagram.com/lievehakkers/

Minne Kersten (1993)

minne.kersten@gmail.com
minnekersten.com/
instagram.com/minnekersten/

Julia Kiryanova (1991)

kiryanova.yk@gmail.com
juliakiryanova.com
instagram.com/juulskiryanova/

Wouter Paijmans (1991)

info@wouterpaijmans.nl
wouterpaijmans.nl

Dion Rosina (1991)

dionrosina@gmail.com
dionrosina.nl
instagram.com/dionrosina

Kaili Smith (1995)

kailismithart@gmail.com
kailismith.com
instagram.com/kaili_smithart/

Julius Stibbe (1991)

julius_stibbe@hotmail.com
instagram.com/juliusstibbe.nl

Anouk van Zwieten (1991)

a.i.vanzwieten@gmail.com
anoukvanzwieten.nl
instagram.com/anoukvanzwieten/

WINNAARS | WINNERS 2023 - 1947

2023

Bobbi Essers
Ricardo van Eyk
Thierry Oussou

2022

Kenneth Aidoo
Eva Spierenburg
Iriée Zamblé

2021

Rinella Alfonso
Philipp Gufler
Hend Samir

2020

Janne Schipper
Charlott Weise
Dan Zhu

2019

Leo Arnold
Cian-Yu Bai
Machteld Rullens

2018

Raquel van Haver
Sam Hersbach
Neo Matloga

2017

Vera Gulikers
Niek Hendrix
Janine van Oene
Suzie van Staaveren

2016

Tanja Ritterbex
Bart Kok
Mike Pratt
Sam Salehi Samiee

2015

Rabi Koria
Joost Krijnen

Lennart Lahuis
Jouni Toni

2014

Niels Broszat
Koen Doodeman
Bob Eikelboom
Jessica Skowroneck

2013

Wieteke Heldens
Marijn van Kreijl
Philipp Kremer
Jorn van Leeuwen

2012

Frank Ammerlaan
Jasper Hagenaar
Keetje Mans
Evi Vingerling

2011

Marie Civikov
Omar Koubâa
Katja Mater
Navid Nuur

2010

Moran Fisher
Carl Johan Högberg
Jenny Lindblom
Kim van Norren

2009

Marie Aly
Esiri Erheriene-Essi
Hans Hoekstra
Carien Yatsiv

2008

Alex Jacobs
Sebastiaan Verhees
Helen Verhoeven
Bas de Wit

2007

Pascal van der Graaf
Simon Hemmer
Malin Persson
Marjolijn de Wit

2006

Antoine Berghs
Wouter Kalis
Lucy Stein
Anneke Wilbrink

2005

Mariëlle Buitendijk
Melissa Gordon
Aukje Koks
William Monk

2004

Thomas Raat
Marjolein Rothman
Peter Vos
Barbara Wijnveld

2003

Antoine Adamowicz
Wafae Ahalouch el
Kerasti
Sander van Deurzen
Thomas Raat

2002

Lise Haller Baggesen
Raaf van der Sman
Esther Tielemans
Chantal Veerman

2001

Peter Brenner
Sara van der Heide
Rezi van Lankveld
Marcelino Stuhmer

2000

Henk Jonker
Fahrettin Örenli
Bas Zoontjens
Ina van Zijl

1999

Robbert Jan Gijzen
Frederika Hasselaar
Joris van der Horst
Gé Karel van der
Sterren

1998

Arthur den Boer
Mattijs van den
Bosch
Natasja Kensmil
Dieuwke Spaans

1997

Frank Lenferink
Paul Nassenstein
Dieuwke Spaans
Serge Verheugen

1996

Annemiek de Beer
Norbert Grunschel
Bas Meerman
Rik Meijers
Dino Ruissen
Ellen Zwarteveen

1995

Noud van Dun
Maarten Janssen
Carla Klein
Paul Nassenstein
Danne van
Schoonhoven
Machiel van Soest

1994

Irina Balen
Hannah van Bart
Koen Ebeling Koning
Gijs Frieling
Elsa Hartjesveld
Rob Verf

1993

Richard Brouwer
Pierre Cops
Rens Janssen
Michael Raedecker
Wouter van Riessen
H.W. Werther

1992

Wim Bosch
Sarianne Breuker
Hans Broek
Allard Budding
Janpeter Muilwijk
Rinke Nijburg

1991

Tjong Ang
Ton Boelhouver
Jacqueline Böse
Noëlle von Eugen
Kiki Lamers
Robert Suermondt

1990

Britta Huttenlocher
Wjm Kok
Jan van der Ploeg
F.G.Th. Ros
Paul Vos de Wael

1989

Suzan Drummen
Mirjam Hagoort
Marja van der Heiden
Benoît Hermans
Hein Jacobs
Wim Konings

1988

Siert Dallinga
Nour-Eddine Jarram
Karenina de Jonge
Ton Kraayeveld
Bob Negrijn
Maaïke Vonk

1987

Hans Ensink op Kemna
Hewald Jongenelis
Jacqueline Peeters
Lauran Schijvens
Marianne Theunissen
Klaasje Vroon

1986

Steven Aalders
Jan van den
Dobbelsteen
Bart Domburg
Michiel Duvekot
Diederick van Kleef
Gerard Kodde

1985

Ellen van Eldik
Manuel Esparbé Gasca
Reggy Gunn
Berend Hoekstra
Lex van Lith
Kees Versloot

1984

Bettie van Haaster
Frank Hutchison
Guus Koenraads
Erik Pott
Conrad van de Ven
Willem van Weelden

1983

Helma Pantus
F.F. Beckmans
Peter Klashorst
Jos van Merendonk

Marien Schouten
Han Schuil

1982

Arja van den Berg
Jos Boomkamp
Joris Geurts
Kees de Goede
Maarten Ploeg
Nies Vooijs

1981

Ernst Blok
Ansuya Blom
Jan Commandeur
Peter Kenniphaas
Emo Verkerk
Henk van Woerden

1980

Hedy Gubbels
Eugène Jongerius
Henk Metselaar
Sonia Rijnhout
Tiny van der Sar

1979

Alumet
Inge van Haastert
Sjef Henderickx
Egidius Knops
Pieter Mol

1978

Nic Blans jr.
Cees Bouw
Roland Sohier
Toon Teeken
Elizabeth de Vaal
Willem van Veldhuizen
Marc Volger

1977

Gerard Hendriks
John van 't Slot
Peter Thijs

Frans van Veen
Albert Verkade
Hans van Wingerden

1976

Hans Boer
Hedy Gubbels
Burgert Konijnendijk
J.F.B. Stuurman
Peter Thijs
Hans de Wit

1975

Hans Boer
Hedy Gubbels
Burgert Konijnendijk
J.F.B. Stuurman
Peter Thijs

1974

Hans Boer
Arie van Geest
Dick Gorter
Burgert Konijnendijk
Peter Leeuwen
Johan van Oord

1973

Jules Bekker
Annemarie Fischer
Dick Gorter
Burgert Konijnendijk
Nelleke Montfoort
Flip Rutten

1972

Arie van Geest
Dick Gorter
Mareike Geys
Gerard van Zon

1971

Pat Andrea
Peter Blokhuis
Gèr Boosten
Mareike Geys

R.W. van de Wint
Pieter Zwaanswijk

1970

Mareike Geys
Cécile Hessels
Kees Spermon
Jacob Zekveld
Pieter Zwaanswijk
Siet Zuyderland

1969

Walter Nobbe
Kees Spermon
R.W. van de Wint
Wladimir Zwaagstra
Pieter Zwaanswijk
Siet Zuyderland

1968

Mareike Geys
Age Klink
Jacob Zekveld

1967

Mareike Geys
Henk Huig
Evert Maliangkay
Wim Moerenhout
R.W. van de Wint
Jacob Zekveld
Siet Zuyderland

1966

Frits Calon
Ton Klop
Theo Schuurman
Henk Westein

1965

Peter Jansen
Ton Klop
Jaap van der Pol
Henk Westein

1964

Jan Dibbets
Jaap van der Pol
Jacques Slegers

1963

Pat Andrea
Gustave Asselbergs
Hans Hamers
Ton Klop
Joop van Meel

1962

Han Mes
Wim Moerenhout
Ton Orth
Jan Roeland
Lukas Smits

1961

Peter Jansen
Willem Kloppers
Han Mes
Jacques Slegers
Jan Willem Smeets

1960

Henk Dorré
Willem Kloppers
Han Mes
Ton Orth
Gerard Verdijk
Aat Verhoog

1959

Gerard van den
Eerenbeemt
Arie van Houwelingen
Steven Kwint
Guillaume Lo-A-Njoe
Annemiek Rutten
Lukas Smits

1958

Gerard van den
Eerenbeemt
Pieter Engels

Ton Frenken
Jaap Hillenius
Trees Suringh
Auke de Vries

1957

Jaap Hillenius
Han Mes
Ko Oosterkerk
Ton Orth
Willem den Ouden
Aat Velthoen

1956

Jacques Frenken
Hens de Jong
Lei Molin
Jan Sierhuis
Marijke Stultiens-Thun-
nissen

1955

Ko Oosterkerk
Lei Molin
Hans Truyen
Aat Velthoen
Louis Visser
Toon Wegner

1954

Geery de Bakker
Hans Engelman
Kees Franse
Jaap Ploos van Amstel
Wim Strijbosch
Marijke Stultiens-Thun-
nissen

1953

Jaap Ploos van Amstel
Max Reneman
Pierre van Soest
Marijke Stultiens-Thun-
nissen
Gerrit Veenhuizen
Co Westerik

1952

Rudi Bierman
Arie Kater
Harry op de Laak
Frans Nols
Pierre van Soest
Co Westerik

1951

Henk Bies
Dirk Breed
Mia Jongmans
Jacob Kuiper
Dirk Trap
Jan Jaap Vegter

1950

Elisabeth de Boer
Nora van der Flier
Cootje Horst-van
Mourik Broekman
Frans Nols
Max Reneman
Dirk Trap

1949

Herman Berserik
Elisabeth de Boer
Jef Diederer
Ger Lataster
Frans Nols

1948

Herman Berserik
Jef Diederer
Theo Kroeze
Ger Lataster
Frans Wiegers

1947

Pieter Defesche
Jef Diederer
Chris van Geel
Jan Groenestein
Frans Wiegers
Nicolaas Wijnberg

COLOFON | COLOPHON

Catalogus

Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst 2023

ISBN 978-90-72080-63-9

Tekst

Heske ten Cate
Mirjam Westen

Vertaling

Beverly Jackson

Fotoverantwoording

Berend van Breda, p. 12-13, 17, 20, 23, 50-51
Tom Haartsen, p. 16, 19, 22, 24-48

Vormgeving

Vorm de Stad, Amsterdam

Druk

Wilco Art Books, Amersfoort

Uitgever

Stichting Koninklijk Paleis Amsterdam

Tentoonstelling in het Koninklijk Paleis
Amsterdam
7 oktober tot en met 5 november 2023

*Bij het regelen van de auteursrechten van de
illustraties is met grote zorgvuldigheid te werk
gegaan. Mochten er onvolkomenheden
geconstateerd worden dan zal de uitgever
daarvan graag op de hoogte worden gesteld.*

© Stichting Koninklijk Paleis Amsterdam

www.koninklijkeprijns.nl

Catalogue

Royal Award for Modern Painting 2023

ISBN 978-90-72080-63-9

Texts

Heske ten Cate
Mirjam Westen

English translation

Beverly Jackson

Photo credits

Berend van Breda, p. 12-13, 17, 20, 23, 50-51
Tom Haartsen, p. 16, 19, 22, 24-48

Graphic design

Vorm de Stad, Amsterdam

Printing

Wilco Art Books, Amersfoort

Publisher

Royal Palace Amsterdam Foundation

Exhibition at the Royal Palace Amsterdam
7 October – 5 November 2023

*The utmost care was taken to secure the rights to
reproduce all copyrighted illustrations. Should
any omissions nonetheless come to light, those
concerned are urged to contact the publisher.*

© Royal Palace Amsterdam Foundation

www.koninklijkeprijns.nl

